



Groeten uit Gorinchem

*Traditiegetrouw sturen de deelnemers aan het zomerweekende een kaart aan alle Kentenaren. Dit jaar waren zij in Gorinchem, waar zij een heel aangename tijd hebben doorgebracht. Op de bladzijden 2 tot en met 5 staat een verslag met veel foto's.
Een aantal deelnemers is in konvooi naar Gorinchem gevaren. Frans Hillen doet daarvan verslag op pagina 6.*

**Het bestuur en de redactie wensen alle Kentenaren
een zalig, gezegend en sfeervol Kerstfeest
en een goede vaart in 2012**

Evenementen in 2012

Het bestuur heeft de evenementen voor 2012 al op de kalender gezet. De **voorjaarsbijeenkomst** wordt gehouden op **zondag 11 maart** in Soest. Rinus en Gerda Hilbrink nemen de organisatie op zich. Het **zomerweekende** vindt (als de leden daarmee instemmen) plaats in Haarlem van **vrijdag 10 tot en met zondag 12 augustus**. Organisatoren zijn Michael en Sabina ter Braak. De details komen in een volgend clubblad aan de orde.

Zomerweekeinde 2011

Een konvooi van vier Kents vaart op donderdag 18 augustus 's middags de haven van watersportvereniging De Merwede binnen. Het bestaat uit de Albion (met Arie en Renée Hoffland), de AQUARIUS (met Jos en Karina Aardenburg), de Pokie (met Frans Hillen en Puck van Tol) en de Sturdy (met Rinus en Gerda Hilbrink). Havenmeester Elfring valt bijna achterover van verbazing. Want op elk schip staat een vrouw achter het stuur! En ze leggen nog keurig aan ook. De havenmeester had op deze dag gerekend op hoogstens drie Kents. Maar dat lost hij vlot op. We liggen alleen niet allemaal bij elkaar. En voor een nacht een stuk verder van het clubhuis. Voor ons is dat geen punt.



We borrelen in de kuip bij Karina en Jos. De temperatuur is goed maar we hebben wel af en toe een regenbui en zelfs wat onweer. Frans pakt zijn mobieltje om Gerrit Jan en Tilly Gerritsen te bellen. Zij zijn met de camper onderweg naar Gorinchem en willen pas morgen aankomen. Als ze echter horen dat we al met vier boten in de haven liggen, geven ze gas en komen ons in de loop van de avond gezelschap houden.

De volgende dag varen de reeds aanwezige Kents naar de ligplaatsen die de havenmeester heeft gereserveerd. In de loop van de dag komen er nog vijf Kents bij. Eerst arriveert de Vrije Tijd met Christian en Marlene Knoll, dan volgen de Le Grand Bateau d'Amie met Paul en Angela Baesjou, de Kadushi met Lex en Maggie Noatschk, de Wantij met Ton van der Kolk en Jack Vrij en ten slotte de Kees en Elza met Kees en Elza van Dorsser. Met negen boten en een camper toch weer een mooie opkomst. We zijn nu met twintig personen en zullen op zaterdag nog gezelschap krijgen van Aly Hoogland.

We liggen niet allemaal bij elkaar, want het is aardig vol in de haven. Maar de havenmeester had de organisatoren indertijd al gezegd dat hij wel genoeg plaatsen zou kunnen bieden, maar dat het niet mogelijk zou zijn om alles bij elkaar te hebben. Niet alle leden van de watersportvereniging zouden juist in de dagen van het zomerweekeinde hun vaarvakantie houden. Het is ook helemaal geen punt, want we vinden elkaar gemakkelijk en we liggen in ieder geval wel allemaal in de buurt van het clubhuis.

De Merwedehaven is tamelijk groot. Ze is gelegen net buiten de stad maar op loopafstand van het centrum.

Vanaf de Merwede vaar je zo de havenkom in. Er is een clubhuis met sanitaire voorzieningen, een kantine en een terras. Het ziet er goed verzorgd uit en we voelen ons er meteen thuis.

Het weer is vandaag nog niet op zijn best. Bewolking, tamelijk veel wind en maar net 20 graden. De weergoden hebben het beste voor morgen bewaard en bovendien Pluvius een aantal snipperdagen gegeven. Deze regengod zal pas maandag de mensen weer plagen. Overdag verloopt deze vrijdag zoals meestal op de openingsdag van het zomerweekeinde. Hartelijke begroetingen worden gevolgd door bijpraten bij een drankje. Uiteraard wordt er ook tijd vrijgemaakt voor het verkennen van Gorinchem en het doen van boodschappen.



Zomerweekeinde 2011



Renée en Arie zorgen voor een welkomstdrankje. Ze hebben gezocht naar een specialiteit uit Gorinchem, maar zonder resultaat. Als alternatief hebben ze gekozen voor een prosecco, die rond borreltijd in de glazen wordt geschonken.

Renée en Frans bellen voor de zekerheid met de VVV om te verifiëren of alles voor het dagarrangement van morgen in orde is. Een goede ingeving, want het blijkt dat het toeristenbureau ervan uitgaat dat we de stadswandeling op eigen houtje aan de hand van een routebeschrijving doen. Indertijd hebben we echter afgesproken dat een gids van de VVV de wandeling zou leiden. Na enig aandringen belooft de medewerkster van de VVV alsnog op zoek te gaan naar een gids. En die zoektocht heeft succes.

We nemen nog een drankje op het terras van het clubhuis en wandelen daarna naar de Grote Markt. Alleen Marlene en Christian gaan niet mee. We hebben gereserveerd in restaurant De Hoofdwacht. Het is niet warm genoeg om buiten op het terras te eten en daarom komen we terecht in de zaal op de eerste verdieping. Er staan twee tafels voor ons gedekt. De stemming zit er al meteen goed in. Jammergenoeg valt het driegangenmenu (met keuze tussen vlees en vis) nogal tegen. Als goedmakertje krijgen we de koffie gratis.



De zaterdag opent met een stralende zon en die zullen we de hele dag volop te zien krijgen. Met een temperatuur van meer dan 20 graden en een matige wind zijn het de ideale omstandigheden voor de topdag van het zomerweekeinde. "En daar hebben we recht op", is de stellige overtuiging van Tilly.

Nadat Aly met de auto in de haven is gearriveerd vertrekken we, deze keer zonder Jack, te voet naar de binnenstad van Gorinchem. We beginnen weer bij De Hoofdwacht. Als eerste onderdeel van het dagarrangement kunnen we ons daar tegoed doen aan koffie met een groot stuk appelgebak. De (vrouwelijke) gids van de VVV haalt ons daar op.

Nadat er eerst op de Grote Markt verschillende groepsfoto's zijn gemaakt leidt de gids ons langs de bezienswaardigheden van de stad. In hoog tempo wandelen we van punt naar punt, wat Christian doet verzuchten: "Ze wordt per kilometer betaald". Maar ze doet het met enthousiasme en de wandeling is zeker de moeite waard.

Aan het slot levert de gids ons af bij restaurant Het Gelagh, de uitspanning waar we de lunch gebruiken. We beginnen met tomatensoep. Gerda heeft aan de ober gevraagd of zij de soep zonder ballen kan krijgen. Natuurlijk kan dat. Maar als de soep wordt geserveerd is er op geen enkel bord een bal te bespeuren en moeten we het allemaal met soep zonder ballen doen. Gelukkig krijgen we daarna nog een keur van heerlijke broodjes en is er al spoedig geen rammelend maagje meer te horen.

Na de lunch kuieren we naar het punt waar de veerdienst aanlegt. We zijn wat vroeg en kijken nog een tijdje over de Merwede uit. Onder meer naar een speedboot, waarvan de schipper duidelijk laat zien dat hij de gedragsregels op het water aan zijn laars lapt.



Zomerweekeinde 2011



De veerdienst brengt ons naar Slot Loevestein. Hier krijgen we geen rondleiding. Dat is ook niet nodig, want er zijn genoeg dingen te beleven in dit kasteel, waaraan de naam van Hugo de Groot voor eeuwig is verbonden. Er is kleding uit zijn tijd. Verschillende Kentenaren laten zich verleiden tot een verkleedpartij. Je kunt je hoofd in het schandblok steken en steltlopen.

Ook worden er voorstellingen gegeven. Zo heeft een vrouw zich uitgedost als monnik en vertelt in een monoloog de geschiedenis van de verovering van het slot door de Hollanders op de Spanjaarden. De mannen hadden zich verkled als monniken om bij de Spanjolen geen argwaan te wekken en hadden zich zo toegang kunnen verschaffen, waarna de aanwezige vijanden



werden verslagen. Maar de listige veroveraars zaten toch wel in het nauw en hoopten op militaire steun van Willem van Oranje. De toestand werd met de dag nijpender maar hulp was niet in zicht. Als dan bij een van de toeschouwers een mobieltje afgaat verzucht de "monnik" hoopvol: "Ah eindelijk, dat zal Willem van Oranje zijn!"

In een andere zaal wordt met kinderen de ontsnapping van Hugo de Groot in de fameuze boekenkist gespeeld. De jonge toneelspelers doen enthousiast mee.



Van Loevestein varen we met de pont weer terug naar Gorinchem. Teruggekomen in de haven splitst de groep zich in tweeën. Christian heeft een vat Duits bier meegebracht en dat moeten de mannen soldaat maken. Zij doen dat aan boord bij Rinus. Christian zelf bedient de



tap en zorgt ervoor dat de glazen niet lang leeg blijven. "Uitstekend bier," vinden de drinkers. En nu is het er ook eindelijk van gekomen. Vorig jaar in Amersfoort had Christian de mannen ook al een vat bier in het vooruitzicht gesteld. Maar toen was het niet gelukt om een uurtje vrij te maken om dat bier te keuren.

Terwijl de mannen aan het bier zitten gaan de vrouwen aan boord bij Renée en drinken daar een aperitief. De vrouwenboot en de mannenboot liggen vlak bij elkaar, zodat er van een echte scheiding van geesten geen sprake is.

En dan is het tijd voor de barbecue. We zetten ons neer op het terras bij het clubhuis. De havenmeester heeft ervoor gezorgd dat er voor ieder een pakket vlees of vis klaarligt. De slager heeft een mooi assortiment ge-

leverd en de kwaliteit is voortreffelijk. We verzorgen het grillen zelf en voor de drankjes kunnen we terecht aan de bar van het clubhuis.

Het is een heerlijke avond en ook na de barbecue blijft het goed toeven op het terras.

We nemen afscheid van Aly, die terugrijdt naar Zeewolde.



Zomerweekeinde 2011



Gerda, Karina, Renée en Tilly spreken af om de volgende morgen bij het strandje een duik in de Merwede te gaan nemen. Dat voornemen voeren ze op zondagmorgen ook uit. En ze vertellen dat het heerlijk was.

Het is warm en wat broeierig wanneer de meeste Kentenaren Gorinchem verlaten. Alleen Paul en Angela en Frans en Puck blijven nog een dag.

Een heel geslaagd zomerweekeinde is ten einde. We hebben allemaal genoten. Maar toch kleeft er één smet aan: we hebben geen Molka gespeeld. En dus is er geen kampioen 2011.

Puck en Frans zijn dit spel overigens in Finland tegengekomen. Het heet daar Mõlkky en is in de winkel te koop. De blokjes (van goede kwaliteit) zijn keurig verpakt in een kistje. Het is in die uitvoering ook in Nederland te koop. Bijvoorbeeld bij Zoelaspellen voor € 33,95 en bij bol.com voor € 34,99.



Frans Hillen



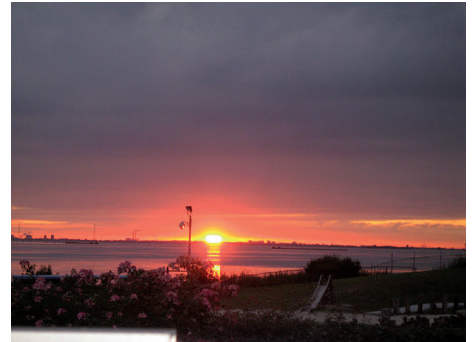
In konvooi naar Gorinchem



Het idee is eigenlijk vorig jaar al ontstaan. Onderweg naar het zomerweekende in Amersfoort belden Puck en ik met Renée en Arie Hoffland en dat leidde ertoe dat we vanaf Elburg samen de rest van de tocht hebben afgelegd. Trouwens ook na Amersfoort hebben we vanaf Spaarnwoude tot Leiden weer samen gevaren.

Het is ons zo goed bevallen dat we ook voor dit jaar weer afspraken hebben gemaakt. Maar nu ging het verder. We hebben contact gelegd met anderen die

ook voor ten minste een deel dezelfde route naar Gorinchem zouden varen: Karina en Jos Aardenburg, Angela en Paul Baesjou en Gerda en Rinus Hilbrink. Alleen Paul en Angela vielen af omdat zij vanaf een andere kant van Nederland zouden komen. En zo ontstond het plan. Met Renée en Arie naar Almere, waar Jos, Karina, Rinus en Gerda zich zouden aansluiten. Op zaterdag melden Arie en Renée zich in onze thuishaven, De Molenwaard in Hasselt. De volgende dag varen we naar Kampen. Dan door naar Harderwijk, waar we een flinke voorraad verse paling kopen en er aan



boord een heerlijke smulpartij van maken.

In de loop van dinsdag komen we aan in Marina Muiderzand in Almere. Jos en Karina staan al op wacht. Met zijn zessen dineren we in Voor Pampus en genieten daarna van een prachtige zonsondergang.

De volgende morgen sluiten Gerda en Rinus zich ook aan. We steken over naar Muiden en varen over de Vecht naar Utrecht. We leggen aan in de recent aangelegde passantenhaven bij de Weerd-

singel. We gaan 's avonds eten in Oudaen en Jos trakteert ons bij de ijskraam op de Oude Gracht op een ijsje.

Het hoogtepunt is op donderdag: met vier Kents op een rij varen we over de Oude Gracht door het centrum van Utrecht. We doen er ongeveer een half uur over. We houden het tempo erin, want we willen nog 's middags aankomen in Gorinchem. Dat lukt goed. Alleen bij de Grote Sluis in het Merwedekanaal moeten we een tijdje wachten. Door de zijwind raakt onze Pokie vast aan de stuurboordkant.



Als de sluisdeuren opengaan varen de andere Kents naar binnen maar wij kunnen niet loskomen. En dan blijkt een ander voordeel van het samen varen. Karina en Jos zien wat er aan de hand is, keren om en trekken ons los. De sluiswachter is zo vriendelijk om te wachten met schutten tot we allemaal binnen zijn. Het vervolg loopt glad.

Op de terugweg na Gorinchem wordt ook weer in konvooi gevaren, zij het in wisselende samenstelling.

Het is ons allemaal heel goed bevallen en we willen het in 2012 herhalen als we naar het zomerweekende in Haarlem varen.

Frans Hillen

